



A Kúria

v é g z é s e

Az ügy száma: Kvk.VI.39.144/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

Dr. Hajas Barnabás bíró

Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A kérelmező: Név1

(cím1)

A kérelmező képviselője: Dr. Hovanyecz Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: Dr. Hovanyecz Hajnalka

(cím2)

Az eljárás tárgya: választási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a kérelmező

A felülvizsgálni kért határozat: a Nemzeti Választási Bizottság 2026. április 12. napján kelt 335/2026. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 335/2026. számú határozatát megváltoztatja, a kifogást elutasítja.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Kérelmező a Név2 online hírportál (a továbbiakban: Hírportál) kiadója. A Hírportálon 2026. április 10-én „Nem lesznek ellenzéki megfigyelők Berlinben, Párizsban és Londonban sem” címmel a következő cikk (a továbbiakban: cikk) jelent meg:

„A Nemzeti Választási Iroda közzétett határozatából kiderül, hogy a Tisza Pártnak 22 városban sikerült delegáltat regisztrálnia, azonban olyan fontos szavazóhelyek maradtak ki, mint London, Párizs, Bern, Toronto, Berlin vagy München. Csak Londonban 9511-en szavaznának, így ez mindenképpen aggasztó.

51.601 olyan regisztrált szavazó van, akik olyan külképviseleten szavaznának, ahol nem lesz tiszás megfigyelő, tehát a szavazatok 57%-a ellenőrizetlenül marad. Összesen 104 olyan külképviseleti helyszín van, ahol a mellékelt NVB határozat szerint a Tisza Párt nem

rendelkezik delegált megfigyelővel. Ez a választási körzetek több, mint 82%-át jelenti.

A Tisza Párt korábban honlapján toborzott megfigyelőket. Egyik olvasónk jelezte, hogy 4 éve azonos adatokkal sikeresen jelentkezett megfigyelőnek Berlinben, idén azonban indokolás nélkül elutasították. Mivel a regisztrációt a pártok intézik, így nem tudjuk, hány delegáltat akart regisztrálni a párt, ezt hibátlanul tették-e meg, és a delegáltak közül hányat utasított el az NVI, és miért. Azonban, mivel alapvető adatok megadására van csak szükség, így valószínűtlen, hogy a Tisza hibázott volna, illetve, hogy a legfontosabb városokban ne talált volna embert a feladatra.

Ezzel kapcsolatos kérdéseinket elküldtük a pártnak is, amint válaszolnak, cikkünket frissítjük. Van azonban még egy mód arra, hogy ellenőrizzük a választások tisztaságát. A sajtó képviselői ott lehetnek urnazárásig, így a Név2 rendkívüli módon képes delegálni képviselőket a szavazóhelyiségekbe, hogy dokumentálják és ellenőrizzék az urnazárást. Ennek érdekében kérjük, hogy az alábbi helyszíneken tartózkodók jelentkezzenek EZEN A JELENTKEZÉSI LAPON képviselőnek, hogy delegálhassuk őket.”

Ezt követően a cikk csoportosítva (legnépesebb helyszínek megfigyelő nélkül 1000 + fő; jelentős létszámú helyszínek 500-1000 fő; további városok megfigyelő nélkül, Európa, Észak- és Dél-Amerika, Ázsia és Ausztrália, Közel-Kelet és Afrika) sorolta fel a különböző helyszíneket.

A kifogás

[2] H. B. választópolgár (a továbbiakban: kifogástevő) a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 208. §-a alapján 2026. április 11-én 18 óra 20 perckor elektronikus úton kifogást terjesztett elő. A Ve. 218. § (2) bekezdés a) pont alkalmazásával annak megállapítását kérte, hogy a Hírportál megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontban szabályozott jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét, mert a szavazóhelyiségekben a sajtó belépési jogosultságát megtévesztő módon kívánta felhasználni. A jogsértő eltiltását is kérte a további jogsértéstől (Ve. 218. § (2) bekezdés b) pont). Csatolta a Hírportálon 2026. április 10-én megjelent cikk képernyő fotóját.

[3] Álláspontja szerint a cikk tartalmában nyilvánosan elérhető felhívás, szervezett toborzási akció, a Hírportál által delegált személyek sajtóképviselőként lennének jelen a szavazóhelyiségekben, tényleges céljuk azonban az urnazárás ellenőrzése, megfigyelői funkció ellátása. Ez a konstrukció nem felel meg annak a rendeltetésnek, melyre a jogalkotó a sajtóképviselők számára a szavazóhelyiségbe belépési jogot biztosított. Utalt az Alkotmánybíróság 8/2008. (III. 12.) AB határozatára, a Kúria Kvk.37.359/2014/2., Kvk.39.419/2022/4. számú eseti döntéseire.

A Nemzeti Választási Bizottság határozata

[4] A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 2026. április 12. napján kelt 335/2026. számú határozatával (a továbbiakban: NVB határozat) a kifogásnak helyt adott, a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a Hírportál megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pont szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét azzal, hogy a külképviseleti szavazás során médiatartalom-szolgáltatóként a képviselőre külképviseleti megfigyelői tevékenység ellátására irányuló nyilvános felhívást tett közzé. A határozatát a szavazás napján délután hozta meg, ezért a Ve. 218. § (2) bekezdés b) pontjában szabályozott további jogsértéstől eltiltás jogkövetkezményét nem alkalmazta.

[5] Indokolásában idézte a médiatartalom-szolgáltatónak a szavazóhelyiségben tartózkodására vonatkozó Ve. szabályokat a külképviseleten (269. § (5) bekezdés), a magyarországi szavazóhelyiségekben (173. § (2) bekezdés, 187. § (1) bekezdés) annak hangsúlyozásával, hogy a médiatartalom-szolgáltató képviselője jelenlétének a biztosítása a Ve. 2. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt nyilvánosság alapelvevel áll összefüggésben, célja a választópolgárok tájékoztatása a szavazás menetéről.

[6] Rögzítette, hogy a külképviseleti megfigyelőkre vonatkozó alapvető szabályokat a Ve. 5. §-a tartalmazza, a (4) bekezdés a)-f) pontjaiban részletezve a jogaikat. Működésük célja a külképviseleti szavazás figyelemmel kísérése, biztosítva ezzel, hogy a jelölőszervezetek, illetve független jelöltek meggyőződhesse az eljárás szabályosságáról, illetve szabálytalanság esetén jogorvoslattal élhessenek, speciális jogaikkal garanciális szerepük van a választás átláthatóságának és szabályosságának igazolásában. A külképviseleti megfigyelő nyilvántartásba vételének jogvesztő határideje van (Ve. 5. § (3) bekezdés), mely később nem pótolható.

[7] A Ve. rendszerében a médiatartalom-szolgáltató képviselőjének és a külképviseleti megfigyelőnek teljesen más a funkciója, egymás szerepét, feladatait nem vehetik át. A kifogástevő által csatolt felhívásban a Hírportál olyan képviselők delegálásának a lehetőségét rögzíti, akik a szavazóhelyiségben tartózkodnak, dokumentálni, ellenőrizni tudják az urnazárást, ami a külképviseleti megfigyelői jogkörhöz kapcsolódik, a médiatartalom-szolgáltató képviselőinek ilyen jogai nincsenek.

[8] Az NVB szerint a felhívás nyilvánvaló célja nem az, hogy „a képviselő” a médiatartalom-szolgáltató számára munkát végezzen, a szavazóhelyiségben történt eseményekről tudósítson. A felhívásban keresett személyek semmilyen módon nem kötődnek a médiatartalom-szolgáltatóhoz. A Hírportál rejtett szándékát erősíti, hogy a felhívást azzal összefüggésben tették közzé, a Tisza Párt 104 külképviseletre nem delegált külképviseleti megfigyelőt, így azok pótlását kívánja megoldani. Utalt a kifogásban is megjelölt alkotmánybíróági határozatra, kúriai döntésekre.

A bírósági felülvizsgálati kérelem

[9] A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását (Ve. 231. § (5) bekezdés b) pont), a kifogás elutasítását kérte a döntés jogsértő jellege (Ve. 223. § (3) bekezdés a) pont), és a bizonyítékok mérlegelésének hibája (Ve. 223. § (3) bekezdés b) pont) miatt.

[10] A felülvizsgálati kérelem I. pontjában a benyújtási határidő megtartottságára, az illetékmentességére, a II. pontban az érintettségét megalapozó körülményekre nyilatkozott.

[11] A III. pontban sérelmezte a bizonyítékok hibás mérlegelését, mert az NVB a kifogástevő megalapozatlan álláspontját elfogadva rögzítette határozatában, hogy választási megfigyelőket akar delegálni újságíróként. A Hírportál arról tájékoztatta az olvasókat, hogy melyik külképviseleten nem lesz olyan ellenzéki jelölőszervezeti delegált, ahol a szavazók száma kiemelkedően magas, így hírforrás hiányában a médiatartalom-szolgáltatónak kell megszereznie az információszerezés lehetőségét. A jogalkotói szándék szerint a sajtószabadság jegyében nincs olyan jogszabály, amely a szerkesztőségen túlmutató feltételeket szabna arra vonatkozóan, hogy kit és milyen minőségben foglalkoztathat a média, illetve milyen elvárásoknak kell megfelelnie. Utalt a Kúria Kvk.39.083/2024/7. számú határozatára.

[12] A IV. pontban kifejtette, az NVB határozatában olyan jogszabálysértést rögzített, amely a Ve.-nek sem a tételes előírásaiból, sem alapelveiből nem következik. Idézte a Ve. 173. § (2) bekezdését, a 187. §-át, a központi névjegyzék, valamint egyéb választási nyilvántartások vezetéséről szóló 17/2013. (VII. 17.) KIM rendelet (a továbbiakban: KIM rendelet) 20/B. § (1)-(2) bekezdéseit, és kifejtette, hogy élni kívánt a Ve. által kifejezetten a médiatartalom-szolgáltatók számára biztosított lehetőséggel, képviselőket küldött a külképviseleti szavazóhelyiségekbe, érvényes meghatalmazással, melyet minden esetben elfogadtak. A szavazóhelyiségben végzett munkájukkal kapcsolatban nem tettek panaszt, a külképviselet munkatársai kifogással nem éltek.

[13] Előadta, hogy a médiatartalom-szolgáltató képviselőjének és a külképviseleti megfigyelőnek nem teljesen más a funkciója, a jogkörök részben átfedésben vannak. Kizárólag a sajtó és az állampolgárok számára biztosított jogokkal élt, a felhívásuk is erre vonatkozott. A közzétett felhívásban „sajtóképviselőket” keresett az újság, nem pedig a pártok által delegált választási megfigyelőket, mely nemcsak a felhívásban volt egyértelmű, hanem az újságíróknak adott megbízási szerződésekből is kiderül. Az urnazárás nyomon követése a Ve. szerint a sajtó számára biztosított jelenlét egyik jelentős eleme, a Ve. 173. §-a és a Ve. 208. §-a alapján panaszt is tehetnek. Három helyen tapasztaltak visszaélést, amit jelentettek is az illetékes hatóságoknak.

[14] Ellenzéki megfigyelők hiányában, illetve ellenzéki megfigyelőktől függetlenül bízott meg újságírókat a szavazás menetének figyelemmel kísérésére, beszámoló készítésére. A civil kontroll kiemelt része a tájékoztatás. Megjelölte az általa közzétett cikket.

[15] A kifogástevő a Kúria felhívására nyilatkozatot nem nyújtott be.

A Kúria alapügyben hozott Kvk.39.116/2026/5. számú végzése

[16] A Kúria Kvk.39.116/2026/5. számú végzésével az NVB határozatát helybenhagyta.

[17] Indokolásában a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt alapelv, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményével kapcsolatos alkotmánybírósági, kúriai joggyakorlat áttekintése után hangsúlyozta, hogy a rendeltetésszerű joggyakorlás az egész jogrendszert, így a Ve. szabályait is átható követelmény, a jogintézményekkel azok címzettjei célhoz és tartalomhoz kötötten élhetnek. Csak az a joggyakorlás élvez törvényi védelmet és elismerést, amelyben a jogosultság formális előírásain túl annak valódi tartalma is felismerhető. A rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme több a jogsértés megállapíthatóságánál, abban felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul.

[18] A Kúria a Ve. alapján az NVB-vel egyezően vizsgálta a külképviseleti megfigyelőre és a médiatartalom-szolgáltatóra, valamint ebbéli minőségük igazolására vonatkozó szabályokat.

[19] A jogalkotó a külképviseleti szavazásokon a külképviseleti megfigyelővel a jelölő szervezetek, a független jelöltek számára kívánta biztosítani, hogy figyelemmel kísérhessék a külképviseleti választási iroda munkáját, tevékenysége törvényességét. Ennek a jogintézménynek a biztosítása határidőhöz kötött, a választást megelőző kilencvenedik napig kell bejelenteni és nyilvántartásba vétel alapján gyakorolható (Ve. 5. § (3) bekezdés). A Ve. 5. § (4) bekezdés a)-f) pontjai szerint a külképviseleti megfigyelő köteles a szavazóhelyiségben regisztrációs kártyát viselni, a szavazás befolyásolása és zavarása nélkül figyelemmel kísérheti a külképviseleti választási iroda munkáját, a szavazás befejezéséről kiállított jegyzőkönyvben észrevételt tehet, kifogást nyújthat be, a szavazás végén a lezárt urnát aláírhatja.

[20] A médiatartalom-szolgáltató képviselője a szavazóhelyiségben a szavazás megkezdésétől a szavazás lezárásáig a Ve. 173. § (2) bekezdése alapján jelen lehet, mely jelenlét a Ve. 187. § (1) bekezdésének megfelelően kiterjed a szavazatszámlálásra is. A külképviseleti szavazáson szavazatszámlálás nem történik, nem működik szavazatszámláló bizottság, a szavazatokat a Nemzeti Választási Irodához (a továbbiakban: NVI) továbbítják. Ennek megfelelően a médiatartalom-szolgáltató a Ve. 269. § (5) bekezdés szerint a szavazás megkezdésétől a szavazás lezárásáig, vagyis az urnazárásig tartózkodhat a szavazóhelyiségben. A médiatartalom-szolgáltató jelenléte a választási eljárás nyilvánosságának alapelvéből (Ve. 2. § (1) bekezdés f) pont) következik, melynek célja elsősorban a nyilvánosság, az átláthatóság és hitelesség biztosítása, hogy a szavazás - a külképviseleten is - a törvényekkel összhangban történik.

[21] A külképviseleti megfigyelő ebbéli minőségét az NVI által kiadott regisztrációs kártyával (Ve. 4. § (1) bekezdés e) pont), a médiatartalom-szolgáltató képviselője a miniszter rendeletében meghatározott okirattal (Ve. 346. § g) pont) igazolhatja. Ezt a kérelmező által is hivatkozott KIM rendelet 20/B § (1) bekezdés a)-b) pontjai alapján teheti meg: személyazonosításra alkalmas igazolvánnyal, a médiatartalom-szolgáltató által kiállított meghatalmazással, sajtóigazolvánnyal vagy a (2) bekezdés szerint a helyi körülményekre

tekintettel e minőség igazolására a külképviseleti választási iroda által elfogadott más okirattal.

[22] A Kúria megállapította, hogy a Ve. szabályrendszere szerint a médiatartalom-szolgáltató képviselőjének és a külképviseleti megfigyelőnek a szerepe, célja, jelenléte, a jogosultságok és a kötelezettségek - még a jogosultság igazolása is - egymástól jól elkülöníthető.

[23] Ezt meghaladóan azt is rögzítette, hogy ki minősül médiatartalom-szolgáltatónak a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Sajtó tv.) alapján.

[24] A Kúria szerint az NVB helytállóan állapította meg, hogy a Hírportál felhívása megtévesztő volt, a sajtóképviselő szavazóhelyiségbe történő belépési jogát nem a jogalkotói célnak megfelelően, nem rendeltetésszerűen kívánta igénybe venni függetlenül attól, hogy a formai szabályoknak megfelelő képviseleti meghatalmazást adott olyan személyeknek, akik foglalkozásukat tekintve nem dolgoznak a médiában. A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában szabályozott rendeltetésszerű joggyakorlás elvét a Hírportál megsértette.

[25] A Kúria a kérelmező Ve. 223. § (3) bekezdés b) pontjának megjelölésével, a bizonyítékok mérlegelésének hibájára hivatkozással összefüggésben rámutatott arra, hogy a cikk megjelenése, annak tartalma nem volt vitatott, így nem volt, amit bizonyítani kellett volna, a Hírportálon megjelent cikket, annak tartalmát kellett az NVB-nek a kifogás alapján vizsgálni, és a Ve. rendelkezéseivel ütköztetni. A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmében megjelölt, a Hírportálon közzétett linkekre hivatkozás pedig nem alkalmas a felülvizsgálat tárgyát képező cikkben foglalt tartalom cáfolatára.

[26] Mindezek folytán a Kúria az NVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján helybenhagyta. A döntés elvi tartalma szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában szabályozott rendeltetésszerű joggyakorlás elvéből következően a jogintézményekből fakadó jogaikat a címzettek célhoz és tartalomhoz kötötten gyakorolhatják.

Az Alkotmánybíróság határozata

[27] Az Alkotmánybíróság a kérelmező alkotmányjogi panasza alapján meghozott IV/1269-2/2026. számú határozatával (a továbbiakban: AB határozat) megállapította, hogy a Kúria Kvk.39.116/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette.

[28] Indokolásában bemutatta az Alkotmánybíróság korábbi joggyakorlatát, azt, hogy a különböző jogági rendelkezések értelmezésekor miként kell figyelembe venni a sajtószabadságból fakadó alkotmányossági követelményeket. Hangsúlyozta, hogy a sajtó fő feladata a társadalmi és politikai ügyekben nyújtott tájékoztatás, amely fontos szerepet játszik a közhatalom gyakorlóinak ellenőrzésében, munkájuk hatékonyságának és minőségének

megítélésében. A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt alapelv a választásokkal összefüggő tevékenység tekintetében a sajtóra is vonatkozik.

[29] Az Alkotmánybíróság megfogalmazásában a sajtószabadság - amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát - a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása {7 /2014. (III. 7.) AB határozat (Indokolás [40], [48]}.

[30] Az Alkotmánybíróság a Ve. jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeit értelmező határozatai alapján rámutatott arra, hogy a rendeltetésellenes joggyakorlás kritériumai a választási eljárásban általános módon nem meghatározhatók, ezért a jogalkalmazó esetről estre, a konkrét ügy összes körülményeinek vizsgálata alapján állapíthatja meg azokat a magatartásokat, amelyek ezen alapelvvel ellentétesek.

[31] Az Alkotmánybíróság szerint a Kúriának a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontján - a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét rögzítő alapelvén - alapuló döntése korlátozta az indítványozó Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése által garantált alapvető jogát, ezért nem áll összhangban az érintett alapvető jog alkotmányos tartalmával. A vizsgált ítélet a sajtószabadsághoz való jognak nem a feltétlenül szükséges korlátozását tette lehetővé.

A jogsérelem orvoslása iránti kúriai eljárás

[32] A Kúria Kpk.39.140/2026/3. számú végzésében az AB határozat alapján a Kúriát – mint a választási ügyekben eljáró bíróságot – új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A Kúria megismételt eljárásban hozott döntése és jogi indokai

[33] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 39. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság döntése mindenkire kötelező. A Kúria a Kfv.37.363/2015/7. számú ítéletével továbbá azt állapította meg, hogy az Alkotmánybíróság határozatának indokolása az alkotmányossági érvelés tekintetében kötelező. E törvényi rendelkezés és kúriai ítélet alapján a kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelméről a Kúriának - a megismételt eljárásban - az AB határozatában foglaltak alapján kellett döntenie.

[34] A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme - az Alkotmánybíróság IV/1269-2/2026. számú határozatában foglaltakra figyelemmel - alapos.

[35] A Kúria a választási jogorvoslat során jogszerűségi vizsgálatot végez. A választási eljárás sommás jellege, a rövid, három napos elbírálási határidő kizárja bizonyítási eljárás lefolytatásának és hiánypótlási felhívás kibocsátásának lehetőségét, ahogy ezt a Kúria már több döntésében is megállapította [Kvk.37.531/2018/2., Kvk.37.656/2019/3., Kvk.38.228/2019/2., Kvk.39.414/2022/2., Kvk.39.516/2022/2.]. Mindez azt jelenti, hogy a választási szervek és a bíróságok is minden esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásakor eléjük tárt bizonyítékok és dokumentumok alapján hozzák meg döntésüket.

[36] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében: „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” Az Alkotmánybíróság több döntésében, közöttük a 3279/2019. (XI. 5.) AB határozatban is kifejtette, mivel egy-egy választási eljárási alapelv - elvonása folytán - nem tartalmaz konkrét korlátozást valamely alapjogilag védett magatartásra vonatkozóan, ebből következően az alapelveknek a konkrét ügyekben történő alkalmazásakor a bíróságra még fokozottabb felelősség hárul; amennyiben az alapelv alkalmazása alapjog-gyakorlást érint, az értelmezési mozgástér keretein belül a bíróságnak kell gondoskodnia az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szempontokat érvényesítő alapjog-korlátozási teszt elvégzéséről. A Kúriának mindezek alapján a teszt elvégzésével kellett döntését meghoznia.

[37] A Ve. rendszerében a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás - a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja - a választási eljárás alapelve. A jogalkotó nem határozza meg a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeit, a jogalkalmazóra bízva annak megítélését, hogy a sérelmezett magatartás ellentétes-e az alapelvi előírással, melyet mindig egyedileg a konkrét ügy vizsgálata alapján lehet és kell megállapítani.

[38] Az Alkotmánybíróság szerint „abban az esetben, ha egy tilalmi rendelkezés egy alapjog - a véleménynyilvánítás szabadsága - korlátozásához vezet, és ennek alapja nem egy konkrét jogszabály tiltó rendelkezése, akkor ezen alapjogot korlátozó szabály alapelvekből történő levezetése során a jogalkalmazónak arra kell törekednie, hogy az érintett alapjog gyakorlását (megfelelő indok nélkül) a lehető legkisebb mértékben korlátozza.” {3154/2018. (V. 11) AB határozat, Indokolás [31]; legutóbb: IV/1222/2026. AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság határozata szerint joggyakorlatában a sajtó fő feladata a társadalmi és politikai ügyekben nyújtott tájékoztatás, amely fontos szerepet játszik a közhatalom gyakorlóinak ellenőrzésében, munkájuk hatékonyságának és minőségének megítélésében. Mindazonáltal a sajtóra is vonatkozik a választásokkal összefüggő tevékenysége tekintetében a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt alapelv.

[39] Az NVB határozatában megállapította, a Hírportálon közzétett cikk a 2026. évi országgyűlési választásokhoz kapcsolódó olyan tartalmat tett közzé, amely a külképviseleten a szavazóhelyiségben való tartózkodásra irányuló felhívás volt. A médiatartalom-szolgáltató képviselője azonban a jogintézményéből fakadó jogokat nem a jogintézmény céljával összhangban gyakorolta, mivel a felhívás nem a médiatartalom készítésére, hanem az urnazárás ellenőrzésére irányult, megtevesztő módon kívánta felhasználni a külföldi

szavazóhelyiségekben a tartózkodási jogosultságát.

[40] A Ve. szabályai között nem található olyan előírás - rögzítette határozatában az Alkotmánybíróság -, amely ténylegesen arról rendelkezne, vagy arra engedne következtetni, hogy a médiatartalom-szolgáltató képviselője a jelenlétével ne ellenőrizhetné az urnazárást. A médiatartalom-szolgáltató a formai szabályokat betartotta, a képviselőjére meghatalmazást adott a felhívás alapján kiválasztott személyeknek. A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlást megítélésében a meghatalmazás tartalmának jelentősége lehet. Az urnazárás ellenőrzésére utalás pedig önmagában nem alapozza meg azt a következtetést, hogy a Hírportál a sajtóképviselő szavazóhelyiségbe való belépési jogát és ott tartózkodását nem a jogalkotói célnak megfelelően, nem rendeltetésszerűen kívánta igénybe venni.

[41] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság szerint a konkrét ügyben nem zárható ki, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező cikk ne tartozna a sajtószabadság védelmi körébe, ezért - az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében deklarált alapvető jog minél szélesebb körű érvényesülésének követelményére tekintettel - a cikk tartalma nem alapozza meg azt az alapvető jog korlátozására vezető következtetést, hogy az indítványozó nem a jogalkotói célnak megfelelően tette közzé a felhívást. A sajtószabadság ugyanis magában foglalja a szerkesztői autonómiát, amely kiterjed a médiaszolgáltatás, a sajtótermék tartalmának meghatározására, a tartalom összeállításával összefüggésben pedig akár felhívás közzétételére.

[42] A Kúria a rendelkezésére álló ügyiratok tartalma, az Alkotmánybíróság jogértelmezése és a határozatában foglalt, idézett megállapításai, továbbá az előírt és elvégzett vizsgálat alapján azt állapíthatta meg: az NVB a 335/2026. számú határozatával tévesen döntött akként, hogy a kérelmező megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

[43] Mindezek folytán a Kúria az NVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatta, a kifogást elutasította.

A döntés elvi tartalma

[44] Az Alkotmánybíróság szerint a Ve. szabályai között nem található olyan előírás amely ténylegesen arról rendelkezne, vagy arra engedne következtetni, hogy a médiatartalom-szolgáltató képviselője a jelenlétével ne ellenőrizhetné az urnazárást.

Záró rész

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Ve. 229. § (2) bekezdése alapján nemperes eljárásban öt hivatásos bíróból álló tanácsban határozott.

[46] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (5) bekezdése szerinti mértékű illeték a kérelmező eredményes felülvizsgálati kérelme okán a Ve. 228. § (2) bekezdése, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az állam terhén marad.

[47] A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. május 3.

Dr. Kurucz Krisztina sk.

a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.

előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

bíró

Dr. Hajas Barnabás sk.

bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő